

ราชภัฏเพชรบูรณ์สาร

Phetchabun Rajabhat Journal

สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ 67000
โทร. 056-717141 โทรสาร. 056-717141 E-mail : research_pcru@hotmail.com

ปีที่ 17 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม - ธันวาคม 2558

ราชภัฏเพชรบูรณ์สาร

Phetchabun Rajabhat Journal

ปีที่ 17 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม - ธันวาคม 2558

การใช้ภาษาในหนังสือพิมพ์บันเทิง

Usage of Language in Entertainment News

กอบกาญจน์ วิเศษรัมย์¹

Kobkan Wisesram

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้ศึกษาเรื่อง “การใช้ภาษาในหนังสือพิมพ์บันเทิง” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาภาษาที่ใช้ในการนำเสนอข่าวบันเทิง โดยใช้วิธีเก็บรวบรวมข้อมูลจากหนังสือพิมพ์บันเทิงระหว่างเดือนธันวาคม 2557 – กุมภาพันธ์ 2558 ประกอบด้วย หนังสือพิมพ์สยามบันเทิง หนังสือพิมพ์สยามดารา หนังสือพิมพ์ super บันเทิง และหนังสือพิมพ์ดาราเดลี และนำมาวิเคราะห์ลักษณะการใช้ภาษา

ผลการวิจัยพบว่า การใช้ภาษาในหนังสือพิมพ์บันเทิงมีลักษณะต่าง ๆ ดังนี้ 1) การใช้คำและประโยค ประกอบด้วย การใช้คำสแลง การใช้คำย่อ การใช้คำเพื่อแสดงจำนวนในลักษณะเดียวกับภาษาต่างประเทศ การใช้สมญา การใช้คำแสดงภาพพจน์ การเรียงคำลักษณะนามไม่ถูกต้องตามหลักภาษาไทย การใช้คำตัดสั้น การใช้คำภาษาต่างประเทศ การใช้คำเลียนแบบเสียงพูด การใช้คำภาษาต่างประเทศร่วมกับคำภาษาไทย การใช้ภาษาพูด การใช้คำไม่สุภาพ การสะกดคำผิด การใช้คำผิดความหมาย การละประธานของประโยค การใช้สำนวน และการใช้ตัวอักษรภาษาต่างประเทศร่วมกับตัวอักษรไทย 2) การใช้เครื่องหมายวรรคตอน ประกอบด้วย การใช้เครื่องหมายอัฒจันทร์ การใช้เครื่องหมายอัญประกาศ การใช้เครื่องหมายยัติภาค และการใช้เครื่องหมายปริศน์

คำสำคัญ : การใช้ภาษา หนังสือพิมพ์บันเทิง

Abstract

The research of “Language Usage in Entertainment Newspaper” purposes to study words deployed in entertainment news by collecting data from the paper during period of December 2014 to February 2015. The sources are Syam Bun Theung entertainment newspaper, Siam Dara entertainment newspaper, and Dara daily.

It was founded that there are several scenario. 1) Usage of words and languages consist Slang, Abbreviation, Qualitative Words in corresponding to foreign languages, Specific naming convention, Imaginative naming convention, Incorrect ordering of numerative nouns in Thai, Shorten words, Foreign language, Duplication of speaking language, Combination of Foreign language and Thai, Speaking language,

¹ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

E-mail : hellokobkan@hotmail.com โทร. 0-5671-7137

Impolite, Missed Spelling, Meaning, Omitted Subject, Idiom and Usage of Foreign and Thai Characters.

2) Punctuation consist Exclamation Mark, Quotation Mark, Hyphen Mark and Question Mark

Keywords : Language Using, Entertainment News

บทนำ

ปัจจุบันเป็นยุคของสังคมข่าวสาร สื่อมวลชนจึงเข้ามามีบทบาทในการนำเสนอข่าวสารต่อคนในสังคมเป็นอย่างมาก ส่งผลให้การใช้ภาษาขาดความระมัดระวัง เนื่องจากต้องนำเสนอข่าวสารอย่างเร่งรีบให้ทันต่อสถานการณ์ ประณม จันทิม (2538, น. 1) กล่าวไว้ว่า “ภาษาที่ใช้เพื่อการเสนอข่าวในหนังสือพิมพ์เป็นภาษาอีกรูปแบบหนึ่งที่เปลี่ยนแปลงไปจากภาษามาตรฐานมิใช่น้อย จนอาจกล่าวได้ว่าเป็นภาษาที่มีลักษณะเฉพาะของตนเอง อีกทั้งผู้เขียนข่าวต้องทำงานแข่งกับเวลาจึงมักมีข้อบกพร่องด้านการใช้ภาษาเกิดขึ้น อันเป็นผลกระทบต่อเอกลักษณ์ของภาษาไทย” ซึ่งเป็นผลกระทบสำคัญอย่างหนึ่งต่อการใช้ภาษาของคนในสังคม

สื่อสารมวลชนเป็นแหล่งเรียนรู้ที่สำคัญอย่างหนึ่งในสังคมที่มีอิทธิพลต่อการดำเนินชีวิตของคนในสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการติดตามข่าวสารด้านบันเทิง ซึ่งได้รับความนิยมจากคนในสังคมเป็นอย่างมาก สังเกตได้จากจำนวนสื่อสิ่งพิมพ์ประเภทต่าง ๆ ที่ผลิตเพื่อการจำหน่ายมีเป็นจำนวนมาก ทั้งที่เป็นการนำเสนอข่าวบันเทิงร่วมกับข่าวอื่น ๆ และที่มุ่งเน้นนำเสนอข่าวบันเทิงเป็นหลัก ภาษาจึงเป็นเครื่องมือสื่อสารที่สำคัญที่จะใช้เพื่อนำเสนอข่าวสารในแง่มุมที่หลากหลาย ซึ่งบางครั้งส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาของคนในสังคมโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ จนอาจเกิดเป็นความเคยชิน ดังที่ถาวร บุญปวัฒน์ (2538, น. 125) ได้กล่าวเกี่ยวกับการใช้ภาษาในการพาดหัวข่าวว่า “การใช้ภาษาในการพาดหัวมักจะเป็นลักษณะพิเศษของหนังสือพิมพ์แต่ละฉบับ อีกประการหนึ่งที่นับว่ามีความแตกต่างกันของหนังสือพิมพ์คุณภาพกับหนังสือพิมพ์ตลาดก็คือ ความสุภาพและความถูกต้องทางภาษาที่จะมากหรือน้อยกว่ากัน” สอดคล้องกับที่ธนู ทดแทนคุณ (2551, น. 95) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการใช้ภาษาในหนังสือพิมพ์ไว้ว่า “จะพบว่าทางเลือกใช้คำของสื่อมวลชนนั้นมีความสำคัญมากที่ต้องอาศัยความรู้ในด้านภาษามากกว่าอาชีพอื่น หากใช้คำได้ตรงความหมายและถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์ต่าง ๆ งานการใช้ภาษาของสื่อมวลชนโดยเฉพาะอย่างยิ่งหนังสือพิมพ์จะเป็นแหล่งความรู้ที่เป็นตัวอย่างการใช้ภาษาของคนไทยได้เป็นอย่างดีและก่อให้เกิดพัฒนาการทางภาษาในที่สุด”

สื่อหนังสือพิมพ์มิได้เป็นเพียงประดิษฐกรรมใหม่ของเทคโนโลยีการพิมพ์เท่านั้น หากมีความสำคัญและมีความหมายอย่างยิ่ง เพราะมีบทบาทและอิทธิพลต่อความคิด ทักษะคิด และ ทัศนคติของของคนในสังคม เนื้อหาที่นำเสนออยู่ในหนังสือพิมพ์ล้วนเป็นเรื่องราวของข่าวสาร การแสดงความคิดเห็นวิพากษ์วิจารณ์ที่เกี่ยวข้องกับระบบการเมืองการปกครอง เศรษฐกิจ และวิถีวัฒนธรรมของสังคมนั้น ๆ ประวัติศาสตร์สังคมได้บันทึกไว้ว่าหนังสือพิมพ์นั้นเป็นที่มาของเรื่องราว ข่าวสาร และความคิดเห็นใหม่ ๆ อันเป็นทักษะซึ่งมีผลนำไปสู่การปฏิบัติหรืออิทธิพลสังคมหรือนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงในรูปแบบรูปแบบหนึ่งเสมอ (อุบลรัตน์ ศิริยุวศักดิ์, 2547, น. 296)

ประมะ สดะเวทิน (2539, น. 174) ได้กล่าวถึงอิทธิพลของสื่อมวลชนในแง่ความบันเทิงไว้ว่า “ความบันเทิงดูเหมือนจะเป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งของชีวิต ความบันเทิงช่วยให้จิตใจของคนพ้นจากปัญหาที่กดดัน

บรรเทาความตึงเครียด สร้างขวัญ รวมทั้งมีผลต่าง ๆ ต่อร่างกายและจิตใจของคน สื่อมวลชนมีอิทธิพลอย่างยิ่งต่อความต้องการความบันเทิงของคน” ข่าวบันเทิงจึงเป็นความบันเทิงอย่างหนึ่งที่ส่งผลให้ผู้อ่านผ่อนคลายความตึงเครียด

การอ่านหนังสือพิมพ์เป็นสิ่งสำคัญที่คนจำนวนมากได้ติดตามข่าวสารผ่านสื่อประเภทนี้ สื่อสิ่งพิมพ์อย่างหนึ่งที่ได้รับคามสนใจจากผู้อื่น คือ หนังสือพิมพ์บันเทิง สังเกตได้จากจำนวนหนังสือพิมพ์ที่เน้นการนำเสนอข่าวบันเทิงเป็นหลักซึ่งวางจำหน่ายในท้องตลาด และยังมีสื่อประเภทนิตยสารบันเทิง เป็นเครื่องสะท้อนให้เห็นความสนใจของคนในสังคมที่มีต่อสื่อประเภทนี้ ดังที่สมหมาย ปาริจฉดต์ และอมรพรรณ ชุ่มโชคชัยกุล (2547, น. 161) ได้กล่าวไว้ว่า “ด้านปริมาณจะเห็นได้จากการเพิ่มจำนวนหน้าของข่าวบันเทิงในสื่อหนังสือพิมพ์สำหรับในสื่อวิทยุและโทรทัศน์ก็มีเนื้อหาอื่น ๆ หลากหลายเพิ่มขึ้น” นอกจากนี้หนังสือพิมพ์ยังเป็นสื่อสิ่งพิมพ์ที่สร้างขึ้นเพื่อคนทุกระดับความรู้ ดังที่สุรสิทธิ์ วิทยารัฐ (2542, น. 32-33) ได้กล่าวไว้ว่า “หนังสือพิมพ์ (Newspaper) หมายถึง สิ่งพิมพ์ที่รายงานข่าวและข่าวสาร เพื่อให้ความรู้ความบันเทิง และเสนอข้อเขียนเชิงวิพากษ์ วิเคราะห์ เสนอข้อคิดเห็นต่าง ๆ ในรูปของบทนำหรือบทบรรณาธิการ (Editorial) บทความ (Article) คอลัมน์คอลัมน์ (Column) เพื่อให้แ่่งมความคิดและการเตือนภัยแก่ผู้อ่านซึ่งเป็นประชาชนทั่วไปเป็นสำคัญ หนังสือพิมพ์เป็นสิ่งพิมพ์ที่พิมพ์ขึ้นเพื่อคนทุกระดับความรู้ ไม่จำกัดผู้อ่าน สามารถอ่านจบได้ในเวลาอันสั้นและอ่านได้ทุกที่ทุกเวลาและทุกสถานที่ มีจุดมุ่งหมายเพื่อเสนอเรื่องราวที่น่าสนใจทั่วไปอย่างกว้างขวาง หนังสือพิมพ์จัดเป็นสิ่งพิมพ์ที่ได้รับความนิยมแพร่หลายจากผู้อ่านมากกว่าสิ่งพิมพ์ประเภทอื่น ๆ”

อัญชลินี โพธิพันธุ์ทอง (2549, น. 11) ได้อธิบายเหตุผลว่าเพราะเหตุใดหนังสือพิมพ์บันเทิงจึงเป็นหนังสือพิมพ์เฉพาะเรื่องที่มีผู้อ่านเปิดรับเป็นจำนวนมาก ความว่า “หนังสือพิมพ์บันเทิงถือว่าเป็นหนังสือพิมพ์เฉพาะเรื่องที่มีผู้อ่านเปิดรับมากที่สุดประเภทหนึ่ง เพราะหนังสือพิมพ์มีจุดขายที่เนื้อหาข่าวน่าสนใจ สีสันสวยงาม งดงาม ดึงดูดใจ คุณภาพของกระดาษจะต่างจากหนังสือพิมพ์ทั่วไป รูปภาพที่ตีพิมพ์เป็นภาพดารามีความสวยงาม พาดหัวข่าวที่ดึงดูดความสนใจหรือมีการรายงานข่าวเชิงเจาะลึกรายละเอียด (In Depth Reporting) มากกว่าข่าวบันเทิงในหน้าบันเทิงของหนังสือพิมพ์ทั่วไป จึงทำให้ผู้อ่านหันมาให้ความสนใจหนังสือพิมพ์บันเทิงค่อนข้างมาก”

จะเห็นได้ว่าหนังสือพิมพ์บันเทิงเป็นสื่อสิ่งพิมพ์ประเภทหนึ่งที่คนในสังคมให้ความสนใจและติดตามข่าวสารต่าง ๆ ผ่านสื่อประเภทนี้ สิ่งสำคัญอย่างหนึ่งที่นำมาใช้เพื่อกระตุ้นความสนใจและมีอิทธิพลต่อคนในสังคม คือ ภาษาที่ใช้นำเสนอข่าวบันเทิงในลักษณะต่าง ๆ ฉะนั้นการใช้ภาษาเพื่อกระตุ้นความสนใจเพื่อให้คนติดตามจึงเป็นจำเป็นสำหรับสื่อประเภทสื่อสิ่งพิมพ์ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาการใช้ภาษาในหนังสือพิมพ์บันเทิงเพื่อให้เห็นลักษณะต่าง ๆ ของภาษาที่ใช้เพื่อการนำเสนอข่าวบันเทิง อันจะก่อให้เกิดประโยชน์ในการเรียนรู้เรื่องการใช้ภาษาในสังคมอีกรูปแบบหนึ่ง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาภาษาที่ใช้ในการนำเสนอข่าวบันเทิง

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

1. องค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับสื่อมวลชน

สื่อมวลชนเป็นบุคคลที่มีสามารถสร้างสรรค์ภาษาเพื่อให้นำเสนอข่าวลักษณะต่าง ๆ เพื่อกระตุ้นความสนใจของผู้อ่าน วิรัช ลภีรัตนกุล (2546, น. 178-180) ได้อธิบายหน้าที่ของสื่อมวลชนไว้ทั้งหมด 6 หน้าที่ ประกอบด้วย 1) หน้าที่ในการเสนอข่าวข้อเท็จจริง (Informative Function) 2) หน้าที่ในการเสนอความคิดเห็น (Opinion Function) 3) หน้าที่ในการให้ความบันเทิง (Entertainment Function) 4) หน้าที่ในการให้การศึกษา (Education Function) 5) หน้าที่ในการเป็นผู้คอยท้วงติงผู้ปกครองเพื่อพิทักษ์ผลประโยชน์ของประชาชน (Guardian) และ 6) หน้าที่ในการเผยแพร่ (Publicity & Advertising)

2. องค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับหนังสือพิมพ์และการเขียนข่าวบันเทิง

องค์ประกอบที่สำคัญของหนังสือพิมพ์ (ณรงค์ สมพงษ์, 2543, น. 136-137) ได้แก่ 1) ข่าว 2) รูปภาพ 3) บทความ/สารคดี/คอลัมน์ต่าง ๆ 4) หน้าบันเทิง และ 5) งานโฆษณา

หนังสือพิมพ์บันเทิงเป็นสื่อสิ่งพิมพ์ที่มีลักษณะเช่นเดียวกับหนังสือพิมพ์ทั่วไป ประกอบไปด้วย ข่าว คอลัมน์ รูปภาพ และโฆษณาต่าง ๆ ซึ่งหนังสือพิมพ์บันเทิงเป็นสื่อประเภทหนึ่งที่นำเสนอข่าวสารให้ประชาชนในสังคมได้รับรู้ความเคลื่อนไหวที่เกิดขึ้นในวงการบันเทิง โดยมีวัตถุประสงค์สำคัญอย่างหนึ่ง คือ เพื่อให้ความบันเทิงแก่ประชาชน จากงานวิจัยของนภวรรณ ตันติเวชกุล (2544, น. 78) ได้ชี้ให้เห็นว่าการติดตามข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ของเยาวชนกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 77 ในช่วงอายุ 13 – 18 ปี ชอบอ่านข่าวบันเทิงมากที่สุด

ข่าวบันเทิงเป็นการรายงานข่าวเกี่ยวกับความบันเทิงหลายรูปแบบ เช่น กิจกรรม ความเคลื่อนไหวเกี่ยวกับเพลง ละคร ภาพยนตร์ หนังสือ หรือการทำกิจกรรมของบรรดาผู้คนที่อยู่ในวงการบันเทิง เช่น นักร้อง ดารา นักแสดง นักเขียน หรือบุคคลอาชีพอื่น ซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องกับวงการบันเทิง เช่น นักกีฬา นักการเมือง เป็นต้น ส่วนใหญ่การรายงานข่าวมักเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับการผลิตหรือออกผลงานชิ้นใหม่ของศิลปินที่นำเสนอต่อสาธารณชนหรือผลงานดีเด่นของดารานักร้อง นักแสดง ซึ่งมักจะเน้นในเรื่องของการจำหน่ายผลงาน การแจ้งให้ทราบถึงการแสดง การเผยแพร่ผลงานผ่านทางสื่อมวลชนเพื่อให้ประชาชนได้รับชมรับฟัง

จากงานวิจัยดังกล่าวจะเห็นได้ว่าเมื่อประชาชนในสังคมให้ความสนใจกับข่าวบันเทิง จึงมีความเป็นไปได้ที่ผู้อ่านข่าวบันเทิงจะรับอิทธิพลทางใดทางหนึ่งจากการรับรู้ข่าวสารอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ การรู้เท่าทันสื่อจึงเป็นความจำเป็นอย่างยิ่ง เพื่อให้ผู้อ่านสามารถพิจารณาการรับรู้เรื่องราวต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น

3. องค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษา

ลักษณะการใช้ภาษาไทยที่ถูกต้องนั้น นววรรณ พันธุเมธา (2535, น. 101-112) ได้อธิบายเกี่ยวกับเรื่องการเขียน การใช้คำ และการใช้ประโยคให้ถูกต้องไว้ ดังนี้

ในการพูดเราต้องออกเสียงให้ถูกต้อง ในการเขียนเราก็ต้องเขียนให้ถูกต้อง การสะกดผิดอาจทำให้ความหมายผิดไป ในบางกรณี การเขียนผิดไม่ถึงกับทำให้ความหมายผิดไป แต่ก็อาจทำให้ผู้อ่านนึกตำหนิได้เท่าที่สังเกตข้อผิดพลาดในการเขียนประกอบด้วย 1) ข้อผิดพลาดเกี่ยวกับพยัญชนะ 2) ข้อผิดพลาดเกี่ยวกับสระ 3) ข้อผิดพลาดเกี่ยวกับวรรณยุกต์ 4) ข้อผิดพลาดเกี่ยวกับตัวการันต์ 5) ข้อผิดพลาดเกี่ยวกับเครื่องหมาย และ 6) ข้อผิดพลาดเกี่ยวกับการเว้นวรรค

นอกจากผู้ส่งสารจะต้องระมัดระวังการใช้ภาษาในด้านคำแล้ว ผู้ส่งสารควรตระหนักถึงความสำคัญของการใช้ประโยคในการสื่อสารด้วย โดยใช้ประโยคที่ถูกไวยากรณ์ ไม่กำกวม สละสลวย และคำในประโยคมีความสัมพันธ์กัน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องการใช้ภาษาในหนังสือพิมพ์บันเทิง ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นรวบรวมข้อมูล

1.1 รวบรวมเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.2 ผู้วิจัยได้ศึกษารวบรวมข้อมูลจากหนังสือบันเทิง ประกอบด้วย หนังสือพิมพ์สยามบันเทิง หนังสือพิมพ์สยามดารา หนังสือพิมพ์ Super บันเทิง และหนังสือพิมพ์ดาราเดลี ระหว่างเดือนธันวาคม 2557 – กุมภาพันธ์ 2558

2. ขั้นวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์การใช้ภาษาที่ปรากฏในหนังสือพิมพ์บันเทิง ระหว่างเดือนธันวาคม 2557 – กุมภาพันธ์ 2558 แบ่งได้ออกเป็นประเภทได้ ดังนี้

2.1 ลักษณะการใช้คำและประโยค

2.2 ลักษณะการใช้เครื่องหมายวรรคตอน

3. ขั้นนำเสนอผลการศึกษาค้นคว้า

ผู้วิจัยนำเสนอข้อมูลด้วยวิธีพรรณนาวิเคราะห์

ผลการวิจัย

จากผลการศึกษาเรื่องการใช้ภาษาในหนังสือพิมพ์บันเทิง พบว่า การใช้ภาษาในหนังสือพิมพ์มีการใช้ภาษาหลายลักษณะ สรุปได้ดังนี้

1. การใช้คำและประโยค

1.1 การใช้คำสแลง

1.2 การใช้คำย่อ

1.3 การใช้คำเพื่อแสดงจำนวนในลักษณะเดียวกับภาษาต่างประเทศ

1.4 การใช้สมญานาม

1.5 การใช้คำแสดงภาพพจน์

1.6 การเรียงคำลักษณนามไม่ถูกต้องตามหลักภาษาไทย

1.7 การใช้คำตัดสั้น

1.8 การใช้คำภาษาต่างประเทศ

1.9 การใช้คำเลียนแบบเสียงพูด

1.10 การใช้คำภาษาต่างประเทศร่วมกับคำภาษาไทย

1.11 การใช้ภาษาพูด

- 1.12 การใช้คำไม่สุภาพ
- 1.13 การสะกดคำผิด
- 1.14 การใช้คำผิดความหมาย
- 1.15 การละประธานของประโยค
- 1.16 การใช้สำนวน
- 1.17 การใช้ตัวอักษรภาษาต่างประเทศร่วมกับตัวอักษรไทย
2. การใช้เครื่องหมายวรรคตอน
 - 2.1 การใช้เครื่องหมายอัศเจรีย์
 - 2.2 การใช้เครื่องหมายอัญประกาศ
 - 2.3 การใช้เครื่องหมายยัติภาค
 - 2.4 การใช้เครื่องหมายปริศนี
 - 2.5 การใช้เครื่องหมายวรรคตอนซ้อนกัน

งานวิจัยครั้งนี้ ได้มาจากการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากหนังสือพิมพ์บันเทิง ซึ่งจะพบว่า ภาษาที่ปรากฏในหนังสือพิมพ์บันเทิงนั้นมีหลายลักษณะ เพื่อกระตุ้นความสนใจของผู้อ่าน จึงพบว่าการนำเสนอข่าวจำนวนไม่น้อยจะใช้ภาษาที่ไม่ได้มุ่งเน้นการใช้ภาษาให้ถูกต้องตามหลักการใช้ภาษาไทย ทั้งการใช้คำและการเรียงประโยค และจะพบว่ามีส่วนหนึ่งที่เป็นคำหรือสำนวนที่เกิดขึ้นใหม่ อาจเป็นเพราะเพื่อสร้างจุดเด่นของข่าวนั้น ๆ

นอกจากนั้นการใช้ภาษาในหนังสือพิมพ์บันเทิงนั้นยังเน้นการใช้คำสั้น กระชับ แต่ทำให้ผู้อ่านเกิดเข้าใจได้ และเน้นการใช้ภาษาที่ไม่เป็นทางการมากกว่า โดยเฉพาะภาษาที่ใช้พูดห้วนๆ ส่วนการใช้ภาษาเพื่อให้รายละเอียดของข่าวจะมีความถูกต้องเรื่องของการใช้ภาษาถูกต้องตามหลักการใช้ภาษาไทยมากกว่า อาจเนื่องจากต้องเขียนเพื่ออธิบายเพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจ

ส่วนการใช้เครื่องหมายวรรคตอนนั้นจะเห็นว่ามีการใช้เครื่องหมายวรรคตอนที่ไม่ถูกต้องตามหลักการใช้ และผิดไปจากหลักการใช้ ซึ่งอาจเป็นไปเพื่อกระตุ้นความสนใจของผู้อ่านหรือเพื่อเน้นความให้เป็นจุดสนใจ

การใช้ภาษาในหนังสือพิมพ์บันเทิงจึงเป็นการใช้ภาษาอีกลักษณะหนึ่งที่ทำให้เห็นพัฒนาการของการใช้ภาษาที่เกิดขึ้นในสังคม ซึ่งคำบางคำอาจมีผู้นิยมใช้ในระยะเวลาแต่บางคำก็อาจมีผู้ใช้เพียงช่วงสั้น ๆ ซึ่งเป็นไปตามธรรมชาติของภาษาที่สามารถเปลี่ยนแปลงได้

กิตติกรรมประกาศ

ผลงานการวิจัย เรื่อง การใช้ภาษาในหนังสือพิมพ์บันเทิง ได้รับการสนับสนุนทุนวิจัยจากสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ที่ได้สนับสนุนงบประมาณการทำวิจัยในครั้งนี้ ซึ่งก่อให้เกิดผลดีต่อการพัฒนาองค์ความรู้ ซึ่งมีประโยชน์ต่อการนำไปใช้ในการเรียนการสอน และเป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งที่มีส่วนช่วยพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน ซึ่งเป็นทรัพยากรบุคคลที่สำคัญของประเทศไทย

เอกสารอ้างอิง

- ณรงค์ สมพงษ์. (2543). **สื่อสารมวลชนเพื่องานส่งเสริม**. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ถาวร บุญวัฒน์. (2538). **หลักการหนังสือพิมพ์**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : มติชน.
- ธนู ทดแทนคุณ. (2551). **ภาษาร่วมสมัย**. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- นภวรรณ ตันติเวชกุล. (2544). **พฤติกรรมกรเปิดรับสื่อของนักเรียนไทยระดับมัธยมศึกษา**. ม.ป.ท. : คณะกรรมการสมาคมโฆษณาธุรกิจแห่งประเทศไทย.
- นภวรรณ พันธุเมธา. (2535). **การใช้ภาษาไทย หน่วยที่ 1 – 8 หน่วยที่ 2 หลักการใช้ภาษาในการสื่อสาร**. พิมพ์ครั้งที่ 13. นนทบุรี : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- ประมะ สดะเวทิน. (2539). **การสื่อสารมวลชน กระบวนการและทฤษฎี**. กรุงเทพฯ : ภาพพิมพ์.
- ประณม จันทิม. (2538). **การใช้ภาษาไทยในสื่อมวลชน ปัญหาและแนวทางแก้ไข**. ใน สถาบันภาษาไทย กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. **ภาษากับมวลชน : วัฒนาการของภาษาเพื่อการเสนอข่าว** ในหนังสือพิมพ์ไทย. (หน้า 1). กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.
- วิรัช ลภีรัตนกุล. (2546). **การประชาสัมพันธ์**. พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมหมาย ปาจิณดัดและ อมรพรรณ ชุ่มโชคชัยกุล. (2547). **ประมวลสาระชุดวิชาการข่าวเบื้องต้น หน่วยที่ 1 – 6 หน่วยที่ 4 ประเภทข่าวในหนังสือพิมพ์**. นนทบุรี : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- สุรสิทธิ์ วิทยารัฐ. (2542). **ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับสิ่งพิมพ์**. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- อัญชลินี โพธิพันธุ์ทอง. (2549). **ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อหนังสือพิมพ์บ้านเกิดของประชาชน**. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- อุบลรัตน์ ศิริยุวศักดิ์. (2547). **สื่อสารมวลชนเบื้องต้น สื่อมวลชน วัฒนธรรม และสังคม**. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ที่ ศธ ๐๕๓๙.๑๐/ว ๒๐

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
ตำบลสะเดียง อำเภอเมือง
จังหวัดเพชรบูรณ์ ๒๗๐๐๐

๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙

เรื่อง แจ้งผลการพิจารณาบทความเพื่อจัดพิมพ์เผยแพร่ในวารสารราชภัฏเพชรบูรณ์สาร

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กอบกาญจน์ วิเศษรัมย์

ตามที่ท่านได้ส่งบทความวิจัย เรื่อง การใช้ภาษาในหนังสือพิมพ์บันเทิง เพื่อพิจารณาจัดพิมพ์
เผยแพร่ในวารสารราชภัฏเพชรบูรณ์สาร นั้น

ในการนี้ กองบรรณาธิการฯ ขอเรียนให้ทราบว่าผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาบทความของท่านแล้ว
เห็นสมควรให้ตีพิมพ์เผยแพร่บทความดังกล่าวในวารสารราชภัฏเพชรบูรณ์สาร ปีที่ ๑๗ ฉบับที่ ๒ กรกฎาคม -
ธันวาคม ๒๕๕๘

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

พณ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พณฯ ตั้งวรรณวิทย์)

บรรณาธิการวารสารราชภัฏเพชรบูรณ์สาร

สถาบันวิจัยและพัฒนา

โทร. ๐ ๕๖๗๑ ๗๑๔๑

โทรสาร. ๐ ๕๖๗๑ ๗๑๔๑